

Sygn. akt VIII GC 366/21 up

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Beata Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2021 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

przeciwko **P. D.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.121,59 złotych (trzy tysiące sto dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot:

- od kwoty 1.722,00 złotych od dnia 15 lutego 2021 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.399,59 złotych od dnia 31 grudnia 2020 roku do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.117,00 złotych (jednego tysiąca stu siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tej kwoty od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o kosztach procesu do dnia zapłaty.

Sędzia SR Beata Sadowska

Sygn. akt VIII GC 366/21 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. D. kwoty 3.121,59 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot i dat szczegółowo wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się przeprowadzaniem napraw pojazdu.

Tymczasem pozwany zlecił mu wykonanie naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Naprawa obejmowała prace, w których zakresie mieściła się wymiana szyby czołowej oraz lakierowanie tylnych drzwi i błotnika, a także usługi blacharsko lakiernicze obejmujące przedni zderzak.

Powód twierdził, że w całości spełnił swoje zobowiązanie za co wystawił stosowne faktury VAT.

Zgodnie z twierdzeniami powoda ubezpieczyciel w drodze bezgotówkowej likwidacji szkody pokrył ustaloną część wartości faktur, a pozwany był zobowiązany uregulować równowartość podatku VAT oraz wartość usługi lakierowania przedniego zderzaka, której nie pokrył ubezpieczyciel.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu (sygn. akt VIII GNc 4239/20).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany podniósł, że auto które zostało naprawione było własnością (...), jak również polisa ubezpieczeniowa była wystawiona na ten podmiot. Pozwany zarzucił, że auto było naprawiane z polisy autocasco, a faktury otrzymał po terminie ich płatności.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany P. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) zlecił powodowi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością naprawę pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Naprawa obejmowała prace polegające m.in. na wymianie szyby czołowej oraz lakierownia tylnych drzwi i błotnika, a także usługi blacharsko – lakiernicze obejmujące przedni zderzak.

Powód wykonał zleczone naprawy, w związku z czym wystawił następujące faktury VAT o numerach:

- 1) (...) na kwotę 3.305,03 złotych, z terminem zapłaty wyznaczonym na 14 lutego 2020 roku, z której do zapłaty pozostała kwota 618,01 złotych stanowiąca podatek VAT,
- 2) (...) na kwotę 1.722,00 złotych, z terminem zapłaty wyznaczonym na 14 lutego 2020 roku. Przedmiotową fakturę pozwany odebrał w dniu 6 lutego 2020 r.
- 3) (...) na kwotę 4.179,78 złotych, z terminem zapłaty wyznaczonym na 21 lutego 2020 roku, z której do zapłaty pozostała kwota 781,58 złotych.

Dowód: faktury Vat – k. 17-19 akt, zlecenie naprawy – k. 20-22 akt, potwierdzenie odbioru – k. 73 akt.

Przedmiotowy pojazd był przedmiotem umowy leasingu zawartej przez pozwanego z (...) Spółka Akcyjna.

Dowód: decyzje ubezpieczyciela – k. 69-71 akt.

Naprawa częściowo była opłacona w ramach postępowania likwidacyjnego szkody z ubezpieczenia autocasco właściciela pojazdu. Polisa obejmowała wypłatę odszkodowania w kwocie netto.

Zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi na podstawie upoważnienia do odbioru odszkodowania wartości netto wyżej wymienionych faktur.

Dowód: zlecenie naprawy – k. 20-22 akt, decyzje ubezpieczyciela – k. 69-71 akt.

W postępowaniu likwidacyjnym nie przewidziano usługi lakierowania przedniego zderzaka, które nie było objęte zdarzeniem ubezpieczeniowym.

W zakresie zlecenia naprawy lakierowania zderzaka przedniego koszt prac określono na kwotę 1.400,00 zł netto. W odróżnieniu od poprzednich zleceń naprawa ta nie została zlikwidowana z polisy autocasco.

Dowód: zlecenie naprawy – k. 20-22 akt.

Powód w dniu 26 maja 2020 roku wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.399,59 złotych tytułem nieuregulowanych należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 23-24 akt.

Nakaz zapłaty wydany w postępowaniu o sygn.. akt VIII GNc 366/21 pozwany odebrał w dniu 16 grudnia 2020 r.

Dowód: potwierdzenie odbioru – k. 38 akt.

Powyższy stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu strony łączyła umowa nienazwana. Powszechnie akceptowany jest bowiem pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 listopada 2004 r. sygn. akt V CK 235/04 (Biul. SN 2005 nr 4) stanowi, że umowa o oddaniu samochodu do naprawy jest umową mieszaną, do której stosować należy przepisy umowy o dzieło i umowy przechowania. Wykonanie naprawy powinno zostać zatem ocenione pod kątem przepisów umowy o dzieło. Natomiast kwestie związane z pozostawieniem pojazdu u wykonawcy naprawy należy oceniać przez pryzmat przepisów dotyczących umowy przechowania.

Dla oceny stosunku prawnego, jaki wywiązał się między zlecającym naprawę, a powodem nie miał znaczenia fakt, że pojazd był przedmiotem umowy leasingu.

To pozwany zlecił naprawę przedmiotowego i był odpowiedzialny co do zasady za zapłatę wynagrodzenia.

Przypomnieć należy, że leasingobiorca co do zasady ma obowiązek wynikający z art. 709 § 1 k.c. utrzymania pojazdu w stanie należytym.

Korzystający winien jest utrzymywać rzecz w należytym stanie, w szczególności dokonywać jej konserwacji i napraw niezbędnych do zachowania rzeczy w stanie niepogorszonym, z uwzględnieniem jej zużycia wskutek prawidłowego używania, oraz ponosić ciężary związane z własnością lub posiadaniem rzeczy.

Koszty dokonywania napraw i konserwacji przedmiotu leasingu obciążające korzystającego obejmują również koszty nabycia części czy materiałów potrzebnych do ich przeprowadzenia. Zakres tego obowiązku został wyznaczony przez takie naprawy i konserwacje, które są niezbędne do zachowania rzeczy w stanie niepogorszonym (por. Tadeusz Wiśniewski, Komentarz do art. 709 § 1 Kodeksu cywilnego, LEX 2017.03.15, czy Katarzyna Kopaczyńska-Pieczniak, Komentarz do art. 709(7) Kodeksu cywilnego, 2014.08.01).

Także w świetle zasady lege non distinguente, trafny jest wniosek, że naprawa samochodu po kolizji wchodzi w zakres obowiązku biorącego w leasing. Taką interpretację wzmacnia też brzmienie art. 709 § 1 i 2 k.c. poświęcony wadom rzeczy oddanej w leasing oraz art. 709 § 1 k.c., który przesądza, że dopiero utrata rzeczy powoduje rozwiązanie umowy.

Odmiennie regulacje konkretnego stosunku prawnego wymagałyby w ocenie Sądu udowodnienia. Zaś zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu, spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, czyli w omawianym przypadku na pozwanym.

Jednocześnie w świetle braku odmiennych ustaleń to pozwany, skoro złożył polecenie wykonania naprawy, był zobowiązany do pokrycia kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, w tym ponad odszkodowanie wypłacone polisy autocasco.

Autocasco jest ubezpieczeniem dobrowolnym, zawierającym w ramach swobody umów, wobec czego strony umowy ubezpieczenia AC mogą w sposób swobodny ukształtować jej treść.

Dokonanie rozliczenia bezgotówkowo z ubezpieczenia autocasco jest jedynie technicznym sposobem wypłaty odszkodowania w granicach tego ubezpieczenia, nie zmienia to faktu, że ponoszącym koszty naprawy w tym przypadku był pozwany.

Jeżeli całość naprawy wynikała z ustaleń postępowania likwidacyjnego i powinna zostać uiszczona w ramach odszkodowania ubezpieczyciela, pozwany zgodnie z powołaną wcześniej zasadą dowodową miał obowiązek wykazać tę okoliczność w niniejszej sprawie.

Tymczasem nie zaproponował on Sądowi żadnych środków dowodowych, nawet przesłuchania stron, które mogłyby pozwolić Sądowi na uzyskanie odmiennych wniosków. Ograniczenie się do twierdzeń przeczących nie dało Sądowi tej możliwości.

Do zapłaty pozostały należności wynikające z faktury o numerze (...), z której do zapłaty pozostała kwota 618,01 złotych stanowiąca podatek VAT, nie objęty ubezpieczeniem. Podobnie jak należność z faktury o numerze (...), z której do zapłaty pozostała kwota 781,58 złotych.

Polisa obejmowała wypłatę odszkodowania w kwocie netto, powodowi przysługiwało jednak uprawnienie do otrzymania pełnej zapłaty za wykonaną naprawę.

Należy zauważyć, że nawet w sytuacji gdy koszt naprawy samochodu pokrywany ma być z ubezpieczenia, umowa o naprawę samochodu zawierana jest pomiędzy jego leasingobiorcą, a warsztatem. Nawet przy bezgotówkowym rozliczeniu naprawy, stroną umowy nigdy nie jest ubezpieczyciel. Z perspektywy warsztatu naprawczego nie jest istotnym czy zapłata za naprawę pojazdu sfinansowana zostanie ze środków własnych zamawiającego, czy wypłaconego mu odszkodowania.

Tym samym powód miał pełne prawo żądać od pozwanego brakującej części wynagrodzenia, w zakresie podatku VAT.

W zakresie zlecenia naprawy lakierowania zderzaka przedniego koszt prac określono na kwotę 1.400,00 zł netto tj. 1.722,00 zł brutto. W odróżnieniu od poprzednich zleceń naprawa ta miała charakter prywatny i nie była likwidowana z polisy autocasco. Ponadto argumentacja dotycząca odpowiedzialności pozwanego za zapłatę wynagrodzenia jest tożsama z argumentacją podniesioną do pozostałych faktur VAT. Powód nie był zobowiązany dochodzić wynagrodzenia z umowy ubezpieczenia.

Podsumowując pozwany niezależnie od działań ubezpieczyciela, czy też finansującego zobowiązany był pojazd naprawić i pokryć koszty z tym związane.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości, co do należności głównej.

W związku z opóźnieniem w spełnieniu świadczenia z tytułu wynagrodzenia, zasadne było żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Świadczenie powoda miało charakter transakcji handlowej w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy. Sąd uwzględnił jednak roszczenie odsetkowe w zakresie kwoty 1.722,00 zł od dnia 15 lutego 2021 r., uznając że pozwanemu fakturę VAT o numerze (...) doręczono w dniu 6 lutego 2020 r. (k. 73 akt), a tym samym zobowiązywał go termin wskazany w rzezonej fakturze oraz od kwoty 1.399,59 zł od dnia 31 grudnia 2020 r. uznając że powód nie wykazał, iż pozwany otrzymał pozostałe faktury VAT przed terminem doręczenia nakazu zapłaty, uwzględnić również należało 14 dniowy termin na spłatę zadłużenia wynikający z faktur VAT.

Tym samym Sąd oddalił powództwo w omawianej części dotyczącej roszczenia odsetkowego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie trzecim, na mocy art. 100 zd. 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania. Uwzględniając całokształt rozstrzygnięcia powód uległ jedynie w nieznaczonej części swojego żądania, przegrywając sprawie jedynie w nieznaczonej części żądania odsetkowego. Wobec tego, należało uznać powoda za wygrywającego postępowanie w całości i zasądzić na jego rzecz od pozwanego kwotę 1.117,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na powyższą kwotę składa wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 900,00 złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), kwota 200,00 zł opłaty od pozwu oraz 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Sędzia Sądu Rejonowego Beata Sadowska